

Netværk for kvinder i fysik

Nyhedsbrev nr. 16

December 1997

Kære netværksmedlemmer!

Her kommer det sidste nyhedsbrev for i år. Der er begyndt at ske meget inden for vores kønspolitiske interessesfære, og jeg vil nok mene at vores formand har haft temmelig travlt. I kan se nedenfor hvad der er af julegodter, blandt andet har vi modtaget et brev fra Jytte Hilden som svar på den skrivelse vi sendte hende.

Nyt fra bestyrelsen:

Database	1
Hjemmeside	2
Den nye bestyrelse	2
Det tavse pensum	
Mette Grage refererer fra antropolog Cathrine Hasses foredrag om fysikere	2
Jytte Hilden og Tordenskjolds Soldater	
Anja Andersen beretter fra endnu en konference	3
Bundesweite Physikerinnentagung Berlin	
Christine Papadakis har været i Tyskland	6
Vedtægter	8
Forslag til nye vedtægter	8
Nuværende vedtægter	12
Ørsted-projektet	
Therese Moretto	14
Brev fra Jytte Hilden	18
Liste over medlemmer af netværket	19

Nyt fra bestyrelsen

KIF-databasen skal opdateres!

Siden i sommer har jeg stået for KIF-databasen, og jeg kan se at en del af de oplysninger som er i databasen er forældede. Jeg vil derfor gerne opfordre medlemmerne til at indsende til mig opdaterede oplysninger om ansættelsessted, uddannelsesniveau, el.lign., altså det du mener må være forældet.

Ved samme lejlighed vil jeg gerne spørge om hvilke oplysninger om de ANDRE kif-medlemmer DU gerne vil have adgang til på nettet.

Indsend oplysninger/meninger til:

Maryanne Kmit
Danmarks Meteorologiske Institut
Sektion for Meteorologi og Oceanografi
Lyngbyvej 100
2100 København Ø

Hjemmeside

KIF har nu fået sig en meget flot hjemmeside som alle, der har den mulighed, opfordres til at besøge. Den indeholder information om hvordan man melder sig ind, vedtægterne, bestyrelsesmedlemmer, kommende årsmøder samt en masse gode links til andre spændende steder.

<http://alf.nbi.dk/kif>

Den nye bestyrelse for perioden 1/1-98 – 31/12-99

Anja Andersen

Den nye bestyrelse kommer til at bestå af: Anja Andersen (KU), Eva Danielsen (KVL), Liv Hornekær (AAU), Maryanne Kmit (DMI), Susan Larsen (Århus), Christine Papadakis (RISØ), Dorte Posselt (RUC), Mia Stampe (KU) og Henriette Understrup (DTU/NKT). Da der kun er os 9 der har meldt sig, og da bestyrelsen kan bestå af 5-10 personer, betyder det at der er fredsvalg (som sædvanlig) og at vi på vores konstituerende møde i januar vil vælge: formand, næstformand, nyhedsbrev ansvarlig, DFS kontaktperson, sekretær, kasserer mm. Der bliver vist lige en post til hver af os!

Det tavse pensum

Mette M-L Grage

Torsdag den 4. december sent om eftermiddagen kunne man se en tyve til tredive mennesker, fortrinsvis kvinder, ankomme til Rockefeller Komplekset på Juliane Maries Vej i København. De forsamledes i et lokale for at høre antropolog Cathrine Hasse fortælle om sine iagttagelser af fysikstuderende. Som led i sit ph.d.-projekt indskrev hun sig i et år på fysikstudiet ved KU for at kunne karakterisere blandt andet forskellen mellem kønnene i forskellige fagrelevante situationer.

Cathrine kaldte sit foredrag eller diskussionsoplæg for "Det tavse pensum". Med denne overskrift hentydede hun til det sociale sprog det er en fordel at beherske når man vil lykkes og trives i miljøet på studiet. Som et eksempel nævnte hun gruppearbejdssituationer, hvor de ivrige fyre løser opgaver i fællesskab og hvis de kører fast sammenligner med hvad andre grupper har fundet frem til. De flytter sig over til den anden gruppe og hænger ind over dem og stiller spørgsmål uden at afsløre deres uvidenhed, i stil med: "Nåh, du gør altså sådan og sådan for at få det og det.". De kvindelige studerende vil typisk ikke skæve til de andres resultater. Hvis

de har brug for hjælp vil de snarere stille et "hv-spørgsmål", som i højere grad blotlægger deres uvidenhed og som scorer færre points hos lærerne og medstuderende. Hun bemærkede også at der i det hele taget var mere vekselvirkning mellem (de fleste af) de mandlige studerende. Ved øvelser og gruppearbejder legede de også meget mere mellem grupperne og der var et element af konkurrence, og der var mere fysisk kontakt. For eksempel kunne de lægge armen om skulderen om den de lændede sig ind over. Selv om de kvindelige studerende var mere omhyggelige i disse situationer og f.eks. regnede og regnede, oplevede de deres resultater som mindre værdifulde end de andres.

Forskellene mellem kvinderne og mændene viste sig også og ligefrem forstærkedes i pauserne uden for "timerne". De kvindelige ville da typisk ikke tale om fag, men havde andre ting som de syntes var vigtigere eller mere spændende. Mange af de mandlige studerende ville tale om f.eks. science fiction, hvilket tit ledte til at tale om fysik også. Det ville også give dem en jargon som kunne bruges i faglige situationer, bare tænk på tallet 42¹. Stort set ingen af de kvindelige studerende vidste hvorfor tallet 42 fik resten til at gå i krampelatter.

Endnu en forskel hun så var mellem de mål henholdsvis de kvindelige og de mandlige studerende satte sig. Der var ingen af de 16 kvindelige studerende som Cathrine havde med i en lille spørgeskemaundersøgelse som havde forestillet sig før de startede at de efter endt studium skulle fortsætte og tage en ph.d.-grad, mens en tredjedel af fyrene forestillede sig det. Det totale antal af mænd i undersøgelsen var omkring halvtreds, så vidt jeg husker.

Under hele Cathrines foredrag opstod der diskussion i den interesserede og ivrige lytterskare, hvor mange gerne ville give deres tolkning og forklaring til det hun havde set. Til sidst var vores formand nødt til at afbryde fordi der var bestilt bord til et bestemt klokkeslet på en restaurant ikke så langt fra bygningen. Alle som var interesserede var velkomne til at gå med, og vi blev et selskab på tolv stykker.

Som jeg så det var arrangementet en vældig succes, og jeg vil sige tak til Cathrine Hasse og til alle som kom og bidrog til den livlige diskussion og den gode stemning!

Jytte Hilden og Tordenskjolds Soldater

Anja Andersen

Her kommer endnu en rejseberetning fra formanden. I anledning af at jeg havde deltaget i en af de Rundbordssamtaler (se Nyhedsbrev 15) som Jytte Hilden har haft her i efteråret, blev jeg inviteret til at deltage i en konference om *Kvinder og kvalitet i forskningen*, den 17/11 på Aalborg Universitet.

Oplægget til konferencen lød således:

Ligestilling i forskningen har i lang tid været de gode intentioners holdeplads, men faktum er, at der eksempelvis fortsat kun er 6% kvinder blandt professorerne i Danmark.

Forskningsministeriet har i løbet af efteråret 1997 holdt en række rundbordssamtaler under temaet "Kvinder og kvalitet i forskningen", for at belyse hvilke reelle forhold der medvirker til,

¹Den uinitierede læser kan konsultere "Hitch-hikers Guide to the Galaxy".

at den kvindelige del af den danske talentmasse ikke findes i tilstrækkelig grad i forskningsverdenen. Rundbordssamtalerne har sat fokus på forskerrekruttering, på universitetsforskningen, på sektorforskningen, på de danske forhold i et internationalt lys og på ligestillingssituationen m.h.t. råd, nævn og bevillinger.

Ved konferencen i Ålborg skal erfaringerne fra efterårets samtaler høstes og de mulige løsninger diskuteres.

Hvordan løftes ligestillingsproblemet i dansk forskning?

Programmet var stykket sådan sammen at først talte ministeren (20 min), derefter var der tre hovedtalere der hver talte (10-15 min), og efter det var der workshops (2 timer). Det hele blev så summeret og rundet af af prorektor Karen Sjørup (RUC) og journalist Hanne B. Jørgensen (Information).

Jytte Hilden talte om, at det går den gale vej for kvinderne i forskningen. Kvinder er den halve del af samfundet, men kun 6 procent af professorerne her til lands er kvinder. Trods mange års indsats er situationen kun blevet værre de seneste år. Ændringer kommer ikke af sig selv, de kræver handling.

”Kvinder er den største uudnyttede ressource i dansk forskning. Forskningsverdenen er præget af en favorisering af mandlige forskere, deres temaer og deres vinkler. Uden ligestillingsinitiativer ændres denne situation ikke, og vi halter bagefter andre lande på dette punkt. I Sverige og Tyskland gøres der til gengæld noget ved sagen. Vi snyder os selv, derfor ønsker jeg at sætte fokus på kvinderne, kvalitet og forskning. Ligestilling skal i højsædet”, sagde ministeren.

Herefter fortalte Birgitta Bremer, professor i botanik ved Uppsala Universitet, medlem af komiteen for biologi under det svenske naturvidenskabelige forskningsråd og formand for ligestillingskomiteen ved Uppsala Universitet, om forholdene i Sverige. Hun sagde mange fornuftige ting; specielt fremhævede hun, hvor vigtigt det er for alle slags ligestillingsudvalg at der sidder vigtige nøglepersoner i udvalgene, altså folk med magt og/eller penge (f.eks. rektor, dekanen, ministeren). Hvis der ikke sidder vigtige og indflydelsesrige personer i sådanne udvalg er der ingen der vil lytte til dem og tage dem alvorligt.

Herefter viste dekan Karl Petersen (AAU) statistikker fra det naturvidenskabelige fakultet i Århus, hvor man sort på hvidt kunne konstatere at mængden af kvinder ved næsten alle fag var < 5%. Karl Petersen er statistiker og som han selv sagde så havde han lært at når noget var repræsenteret ved mindre end 5% så kunne det ligeså godt være at det slet ikke var der! Han foreslog derfor øremærkede stillinger til kvinder, da han ikke længere troede på at en øget mængde af kvinder var noget der ville komme af sig selv som følge af den større tilgang af kvinder i bunden, som der jo har været de sidste 20 år. Dette var noget af en overraskelse for mig, for jeg havde aldrig regnet med at Karl Petersen ville foreslå noget sådant.

Efter Karl Petersen var det så mig. Jeg var blevet bedt om at holde et oplæg. Det meste af mit oplæg var en gennemgang af Flemming M. Nicolaisens tal som var trykt i sidste nummer af nyhedsbrevet. Derudover lagde jeg vægt på at det største problem vi har i fysik er at 60% af de fastansatte skal på pension i årene 2006-2016. Hvis de nye ansættelser ikke skal gentage fortidens fejltagelse, hvor en stor mængde kandidater fra samme årgang blev fastansat, skal der planlægning til og efter min mening er det næsten allerede for sent. Vi har ca. 10 år til at sørge for at der findes en stor pulje kvalificerede danske ph.d.'er som helst skal dække hele fysikområdet emnemæssigt, repræsentere forskellige kandidatårsgange (så der bliver en alders-

spredning) og repræsentere begge køn. Med den politik der har været lagt for dagen de sidste 10 år tvivler jeg på at vi kan leve op til dette. Dette vil ikke blive noget problem for selve faget fysik som sådan, for så må man jo blot ansætte udlændinge og dem er der mange MEGET kvalificerede af, men spørgsmålet er om det rent samfundsmæssigt er ønskværdigt at dansk fysik skal bygge primært på udenlandsk arbejdskraft i fremtiden. Der er jo kvalificerede mennesker i systemet allerede som med den rette yngelpleje formentlig fortsat vil være i systemet om 10 år. I hele dette problem er der så også det problem at kvinderne enten fravælges eller fravælger en karriere i forskning. Egentlig er det ret uinteressant hvorvidt det er det ene eller det andet der er årsagen, for facit er at forskningsverdenen har et problem. Denne pointe synes jeg er vigtig; det er ikke kvinderne (hverken den enkelte eller os alle sammen) der har et problem, men systemet. For enten evner systemet ikke at tiltrække kvinderne eller også sorterer systemet direkte kvinder fra. Hvis systemet er sådan at kvinder (og mange mænd) fravælger en forskerkarriere, så bør man måske gå ind og se systemet efter i sømmene. Måske vil vi efter sådan en omgang konstatere at systemet er på den eneste tænkelige måde hvis kvaliteten af forskningen skal sikres, men så ved vi også meget mere end vi gør idag.

Efter en kaffepause var det så tid til workshops. Der var mulighed for at deltage i følgende:

- *Bedre udnyttelse af kvindelige forskertalenter*, ved Kirsten Drotner (Filmvidenskab KU) og Gunna Christiansen (Medicin AAU).
- *Ligestilling som ledelsesansvar* ved Jens Brincker (Musik KU) og Kathrine Richardson (Danmarks Fiskeriundersøgelser).
- *Kvinder i teknisk og naturvidenskabelig forskning* ved Mona Dahms (AUC) og Francois Grey (Mikroelektronikcenteret DTU).
- *Familieliv og forskerkarriere* ved Nina Smith (Nationaløkonomi Handelshøjskolen Århus) og Thomas Sinkjær (AUC).
- *Arbejdsmiljø - og vilkår* ved Dorte Juul Jensen (RISØ) og Niels Ehlers Koch (Forskningscenteret for skov og landskab).
- *6% kvindelige professorer – hvordan øges andelen* ved Kirsten Ketscher (Retsvidenskab KU) og Karl Anker Jørgensen (Kemi AAU).

Jeg deltog i *Familieliv og forskerkarriere* og her diskuterede vi det evige problem om hvordan man kan være 24 timer på arbejde og 24 timer hjemme inden for samme døgn. Konklusionen må nok blive at det er svært, men det at man har et spændende arbejde skulle bære lønnen i sig selv, og at det ikke er sværere end en hvilken som helst form for karriere.

Det konkrete output der kom ud af dette møde er blevet trykt i folderen "Kvinder Kvalitet Forskning". Folderen er udsendt til alle medlemmer af magisterforeningen – andre interesserede kan få et eksemplar ved henvendelse til mig. Det drejer sig om en 11 punkts plan som ministeren har fremlagt. Der er ikke meget i den plan der vil få indvirkning på den forskning der drives ved universiteterne, da de jo hører under Ole Vig Jensen, men det bliver da interessant at se om disse punkter kan og vil blive ført ud i livet. Jytte Hilden sagde i Ålborg at hun godt vidste at hun ikke kunne gøre meget for universiteterne men at hun troede på at når først hun havde lukket ånden ud af flasken så var den svær at få derind igen.

Vi får se, de kan jo meget i undervisningsministeriet!

Bundesweite Physikerinnentagung Berlin

Christine M. Papadakis

Siden 1992 er der i Tyskland blevet afholdt årlige møder for kvinder i fysik. Jeg deltog i dette års møde, som fandt sted i Berlin og varede tre dage. Der deltog ca. 200 kvinder, såvel studerende, ph.d.-studerende, forskere som professorer. Der blev både holdt faglige foredrag og foredrag/workshops om kvindelige fysikers situation. Mødet sluttede med afstemningen om en resolution, som skulle sendes til Tysk Fysisk Selskabs bestyrelse og som indeholdt ønsket om at grundlægge et udvalg, som skal beskæftige sig med emnet 'kvinder i fysik'.

Som sagt blev der holdt en del faglige foredrag, det synes jeg er en god idé, det er altid opkvikkende at høre kompetente (og for det meste meget pædagogiske) kvinder fortælle om deres forskning, og så giver det også de studerende et indtryk af faget og dets muligheder. Jeg fik dog mest ud af foredragene om kvindernes situation. Før jeg beretter om dem, vil jeg kort forklare, hvordan en karriere på et tysk universitet typisk forløber. Jeg vil starte med ph.d.-studiet: her får man normalt kun en halv stilling, dvs løn nok til at leve af, men meget mindre end i industrien. Vil man derefter blive på universitetet, skal man skrive en 'Habilitation', som svarer måske til lidt mindre end den danske doktorgrad. Der findes dog meget få egentlige stillinger til at udføre en habilitation. Derfor skal man efter ph.d.-studiet leve af en række post doc.-stipendier og (til sidst) et tre-årigt habilitationsstipendium. Når man har skrevet habilitationen, kan man søge en professorstilling, som indebærer, at man er leder af en gruppe, bestående af speciale- og ph.d.-studerende og post docs. Man kan ikke søge en professorstilling på ens eget universitet, så man bliver nødt til at flytte igen. For at gøre en lang historie kort: Der er (næsten) ingen faste stillinger ud over professorstillingerne, og løse stillinger (post doc og habilitationsstipendier fra fx forskningsråd) skal en professor søge for én, så man er afhængig af professorernes velvilje — indtil man selv bliver professor; desuden kræves der en del mobilitet hele vejen igennem karriereforløbet. Den usikkerhed og flytten-rundt er efter min mening noget, som mange kvinder ikke vil finde sig i og derfor fravælger de en forskningskarriere. Dertil kommer, at der overhovedet ikke er de samme pasningsmuligheder for børn som i Danmark — den generelle holdning er, at det er bedst for børnene at blive passet af deres mor til langt op i skolealderen. Til sidst vil jeg nævne, at der på alle institutter findes kvindeombudsmænd (-kvinder), som skal sørge for, at ligestillingslovene bliver overholdt, og som fx er med til bedømmelsesudvalgets møder, når der skal ansættes en professor.

Det første foredrag jeg hørte, blev holdt af en kvindelig professor om hvordan man bliver professor. Da det, ud over den faglige kompetence, er et krav at have arbejdet forskellige steder, helst i udlandet, anbefalede hun kvinderne at vise mobilitet så tidligt som muligt i karriereforløbet, før man grundlægger en familie. Selvfølgelig er det vigtigt at publicere så meget som muligt og at tage til mange konferencer, så man bliver kendt. En anden vigtig ting for at blive ansat, er at man prøver at indhente oplysninger om den stilling, der skal besættes, om de interne magtkampe på instituttet, og hvad der forventes af en — det er kvinder ofte ikke så gode til, mente hun.

Så hørte jeg et foredrag af en kvindelig fysiker, som er medlem af 'Wissenschaftsrat', det er et udvalg bestående af videnskabsmænd og embedsmænd, som rådgiver regeringen i spørgsmål om forskningspolitik. Hun holdt et foredrag om 'lige chancer for kvinder i forskning', det er et emne, som er blevet diskuteret i Wissenschaftsrat i to år. Hun havde en masse tal med, fx. er kun 5% af professorerne i matematik og naturvidenskab kvinder, selv om der er 33%

kvindelige studerende i disse fag (de fleste dog inden for biologi — da jeg læste fysik i Mainz, var vi ca. 10%). Den lave andel af kvindelige professorer har i mange år været fuldstændig upåvirket af den stigende andel af kvindelige studerende, så argumentet 'lad os nu vente og se, tingene tager jo tid' holder ikke stik. Hun mente at grunden til det ligger i strukturerne, fx. at arbejdsbetingelserne i naturvidenskab er tilpasset mænd og at der er for få kvindelige forbilleder. Mange kvinder i fysikken har derfor et lavt selvværd og tør ikke planlægge deres karriere så langt frem som mænd. Wissenschaftsrat går ind for at institutterne skal stræbe efter at få ansat samme andel af kvinder på et bestemt karrieretrin som der er på trinnet nedenunder, det synes jeg er et meget fornuftigt krav. Den anbefaler også en række foranstaltninger for at hjælpe kvinder i gang igen efter deres forældreorlov, som jo for manges vedkommende varer meget længere end i Danmark. Overgangen til det private arbejdsmarked er også et større problem for kvinder end for mænd: De har sværere ved at finde en stilling og så tjener de ca. 20% mindre! Hun mente at det dels er fordi mange kvinder ikke tør søge de rigtig gode stillinger og dels at nogle har svært ved at kræve den løn, de egentlig fortjener.

Der var også et foredrag om situationen i Østrig. Det for mig forbavsende var at de i Østrig har meget skrappe love og krav om opfyldelse af kvoter. Da sanktioner er meget slappe, sker der alligevel ikke rigtig noget. Fx har de en lov om, at når der ingen kvinde er blandt ansøgerne til en professorstilling, skal den opslås en gang til. Her opstår der så et andet problem, som er typisk for de små lande: ofte findes der ikke nogen kvalificeret kvindelig ansøger i hele landet, og hvad skal kvindeombudsmanden så gøre? I Østrig findes der også habilitationsstipendier for kvinder, men det har ofte den bivirkning, at kvinderne bliver presset til at søge disse stipendier, så de mandlige kollegaer har bedre chancer for at få de normale stipendier.

Et foredrag af en sociolog om forholdene for kvindelige forskere på forskningscentre syntes jeg var meget spændende. Hun havde undersøgt, hvorfor mange unge kvinder dropper ud af forskningscentrene efter ph.d.- og post doc.-niveauet. Hun havde interviewet kvinder og mænd på forskningscentre, deriblandt lederne. Ligesom på universiteterne er det på forskningscentrene sådan, at der kun findes to stillingstyper: lederstillinger og (løse) rekrutteringsstillinger uden mulighed for selvstændige beslutninger. Der er altså et stort gab, som skal overvindes sent i karriereforløbet. Er man i en rekrutteringsstilling, lever man i det dilemma, at man skal vise, at man kan initiere og gennemføre forskningsprojekter, selv om man formelt ikke har ret til at beslutte noget som helst, men er afhængig af lederen. Hun undrede sig også over de dårlige arbejdsbetingelser, såsom bittesmå kontorer og manglende penge til rejser, samtidig med at lederne er stolte over det fine udstyr på laboratorierne. På forskningscentrene udøves der stort pres på folk, så de kommer til at arbejde 10–14 timer i døgnet. Dette billede af et besværligt arbejdsliv i mange år og usikkerheden om, hvorvidt springet til en lederstilling nogensinde vil lykkes, påvirker åbenbart kvinder på en anden måde end mænd, måske fordi mange kvinder planlægger karrieren i små skridt. Desuden fører det for kvinder også til en enten-eller beslutning: enten en møjsommelig forskerkarriere eller en familie. Det kan være grunde til, at mange kvinder fravælger forskerkarrieren. Hvad der også er et (socialt begrundet) problem for kvinder er, at institutpolitik ofte bliver lavet 'i korridoren' og ikke på en formel måde. En anden ting hun observerede var at mange kvinder får mindre opbakning af lederne end deres mandlige kollegaer. Hvis bare de fik den samme støtte, mente foredragsholderen, havde man ikke brug for særlige støtteprogrammer for kvinder. En anden ting hun fortalte om, var det såkaldte diskrimineringsparadoks: Alle kvinder mente, at der fandtes diskriminering, men selv havde de ikke oplevet det! Det gav jo stof til eftertanke i publikum.

Til sidst var der et afsluttende plenum, hvor der blandt andet blev taget initiativ til at grundlægge et udvalg inden for Tysk Fysisk Selskab, som skal organisere møder for kvinder i fysik, planlægge initiativer til at forbedre kvindernes situation, grundlægge et netværk (hov, her er KIF vist foran i udviklingen!), sørge for oplysninger om jobmuligheder osv.

I kan læse om det på internettet:

<http://eeh01.physik.hu-berlin.de/frauen.html>.

(Brush up your German!) Derfra er der forresten links til andre hjemmesider om kvinder i fysik, fx www.rrz.uni-hamburg.de/fb12-p1.

Det næste møde finder sted i Hamburg til november. Jeg vil slutte med et citat af en (meget professionel) kvindelig fysiker, som deltog i mødet: "Det bedste ved mødet var at jeg kunne være normal i tre dage!"

Tak til Elsebeth Schröder for kommentarer og diskussioner!

Vedtægter

Her er så bestyrelsens udkast til nye vedtægter. Da ingen af os har prøvet at lave sådan noget før så betragt dette som et foreløbigt udkast, som man meget gerne må kritisere. Hvis vi får megen, konstruktiv kritik skriver vi dem om, og et endeligt udkast kommer inden årsmødet. Er ændringsforslagene af en art som bestyrelsen ikke kan gå ind for vil de blive stillet som alternativer til bestyrelsens forslag til nye vedtægter.

De nuværende vedtægter er aftrykt på side 12–13.

Forslag til nye

Vedtægter for Sektionen

NETVÆRK FOR KVINDER I FYSIK

1 Navn

Sektionen Netværk for Kvinder i Fysik (på engelsk Network for Women in Physics) er en sektion under Dansk Fysisk Selskab (DFS).

2 Formål

Sektionens formål er:

1. At skabe et kontaktnet til udveksling af informationer og erfaringer mellem kvindelige fysikere.
2. At synliggøre kvinder i fysik i Danmark.
3. At bidrage til en øget rekruttering af kvinder til uddannelse og forskning inden for fysik, bl.a. ved at identificere barrierer for kvinders karriere inden for fysik og at arbejde for fjernelse af disse.

4. At udveksle erfaringer om former for undervisning, der kan fremme pigers/kvindes interesse for og udbytte af fysik samt øge deres selvtillid på området.

Formålene søges især gennemført ved udgivelsen af et nyhedsbrev og ved afholdelse af møder og seminarer. De faglige møder er offentlige.

3 Oprettelse og kapitalforhold

Netværket oprettedes i december 1992 og blev en sektion under DFS i 1993. De nødvendige midler til sektionens virksomhed tilvejebringes ved bevillinger fra DFS's bestyrelse samt direkte bevillinger fra fonde.

4 Medlemskreds

Medlemskab står åbent for kvindelige medlemmer af DFS og kvinder med relation til fysik med en uddannelse svarende til bachelorniveau. Andre kan opnå medlemskab som støtte-medlemmer. Støttemedlemmer kan modtage nyhedsbrevet samt deltage i netværkets aktiviteter, men kan ikke deltage i generalforsamlingen og har ikke stemmeret.

5 Ledelse

Sektionen (Netværket) ledes af en bestyrelse på 5–10 medlemmer, som vælges (evt. genvælges) af og blandt Netværkets medlemmer. Valg gælder fra en 1. januar for en 1-årig periode. Bestyrelsen vælger af sin midte en formand og en næstformand. Hvervet som bestyrelsesmedlem er ulønnet.

6 Valgregler til bestyrelsen

Valg til bestyrelsen sker ved skriftlig afstemning, såfremt der er opstillet flere end 10 kandidater.

Datoen for afstemningen fastsættes af bestyrelsen og meddeles medlemmerne med mindst 5 ugers varsel. Samtidig udpeges en valgleder, og der indkaldes forslag til kandidater, som meddeles denne.

Forslag til kandidater skal være valglederen i hænde senest 21 dage før afstemningsdagen.

Kandidaternes navne opføres på stemmesedler i rækkefølge bestemt ved lodtrækning.

Stemmesedlerne skal fremsendes til medlemmerne senest 14 dage før afstemningsdagen.

Hvert medlem kan stemme på op til 10 kandidater ved anbringelse af et kryds ud for de pågældende navne på stemmesedlen.

Stemmesedlen lægges i en lukket kuvert, der sendes til valglederen i en kuvert med angivelse af afsender. Det pålægges medlemmerne selv at betale portoen.

For at være gyldigt skal brevet med stemmesedlen være poststempelt senest kl. 24:00 på afstemningsdagen.

Valglederen afgør tvivlsspørgsmål om stemmesedlernes gyldighed.

De 10 kandidater, der opnår flest stemmer, opnår valg til bestyrelsen.

I tilfælde af stemmelighed afgøres valget ved lodtrækning.

Valglederen meddeler valgresultatet til den afgående og den nyvalgte bestyrelse senest 8 dage

efter afstemningsdagen.

Den afgående bestyrelsesformand indkalder den nye bestyrelse til det konstituerende møde.

7 Generalforsamling

En årlig generalforsamling holdes i forbindelse med sektionens årsmøde, normalt i maj. Dagsordenen udsendes med et nyhedsbrev, med mindst 14 dages varsel.

Generalforsamlingen har den overordnede ledelse af sektionens (Netværkets) anliggender.

Dagsordenen skal omfatte:

1. Formandens beretning.
2. Forslag fra medlemmer.
3. Eventuelt.

Ændringer i valg til bestyrelsen samt vedtægtsændringer skal forelægges generalforsamlingen til godkendelse (se også pkt. 10).

Beslutninger træffes ved simpelt stemmeflertal blandt de fremmødte medlemmer. Hvis et medlem er forhindret i at møde, er der mulighed for at afgive en fuldmagt til et bestyrelsesmedlem, som så kan stemme på medlemmets vegne. En fuldmagt skal indeholde:

1. Stemmeafgiverens navn og adresse.
2. En tilkendegivelse af hvem fuldmagten er til.
3. En tilkendegivelse af stemmeafgiverens valgønske.

Ved stemmelighed vil ændringsforslaget blive forkastet.

Generalforsamlingens beslutninger skal forelægges medlemskredsen til skriftlig afstemning, når mindst to bestyrelsesmedlemmer eller fem tilstedeværende medlemmer kræver det.

8 Bestyrelsens kompetence m.m.

Netværkets bestyrelse leder sektionens anliggender med ansvar over for DFS's bestyrelse. Det påhviler især bestyrelsen:

1. At påse, at sektionens vedtægter overholdes.
2. At føre en medlemsliste.
3. At fastsætte de nærmere retningslinier for sektionens virksomhed.
4. At udarbejde sektionens budget og regnskab.
5. Over for DFS's bestyrelse at indstille DFS's repræsentanter i tilsvarende internationale sektioner eller netværk.
6. At rådgive DFS's bestyrelse med henblik på selskabets initiativer og aktiviteter, for så vidt de har tilknytning til sektionens område.

7. At holde løbende kontakt med andre foreninger eller organisationer, der har lignende interesseområder, herunder de tilsvarende netværk i de nordiske lande.
8. At holde DFS's bestyrelse informeret om sektionens aktiviteter.

Formanden indkalder til bestyrelsesmøde med mindst 14 dages varsel og skal gøre dette, såfremt mindst 2 bestyrelsesmedlemmer eller sekretæren anmoder herom. Bestyrelsen er beslutningsdygtig, når mindst halvdelen af dens medlemmer er til stede. Beslutninger træffes ved simpel stemmeflerhed. I tilfælde af stemmelighed er formandens stemme afgørende. Om de af bestyrelsen trufne beslutninger udfærdiges et referat, der sendes til bestyrelsesmedlemmerne. Bestyrelsen kan på et vilkårligt tidspunkt vælge en sekretær. Sekretæren varetager de løbende opgaver i kontakt med formanden.

9 Udvalg

Bestyrelsen kan til varetagelse af særlige opgaver nedsætte udvalg – eventuelt med deltagelse udefra – hvis sammensætning og bemyndigelse fastsættes af bestyrelsen.

10 Vedtægtsændringer

Bestyrelsen kan, når mindst halvdelen af dens medlemmer stemmer derfor, træffe beslutning om ændringer i sektionens vedtægter. Sådanne ændringer skal forelægges generalforsamlingen til godkendelse. Derudover står det alle medlemmer frit for at foreslå vedtægtsændringer, disse skal være bestyrelsen i hænde mindst 7 uger før og udsendes med et nyhedsbrev mindst 5 uger før generalforsamlingen. Vedtægtsændringer skal godkendes af DFS's bestyrelse.

11 Ophør

Bestyrelsen kan over for DFS's bestyrelse stille forslag om nedlæggelse af sektionen, efter at have hørt medlemmerne. Desuden har DFS's bestyrelse mulighed for at nedlægge sektionen (Netværket) når selskabets bestyrelse ikke længere finder behov for særlig aktivitet på sektionens (Netværkets) område.

12 Ikrafttrædelse

Nærværende vedtægter, der afløser vedtægter med ikrafttrædelsesdato 1. juni 1994, er vedtaget af bestyrelsen 1/12-1997, forelægges til godkendelse på næste generalforsamling (2/6-1998) og træder i kraft efter godkendelsen.

ENDELIGT UDKAST TIL DISKUSSION PÅ GENERALFORSAMLINGEN.

Vedtægter for Sektionen NETVÆRK FOR KVINDER I FYSIK

1. Sektionen Netværk for Kvinder i Fysik (på engelsk Network for Women in Physics) er en sektion under Dansk Fysisk Selskab (DFS), og medlemskab står åbent for kvindelige medlemmer af DFS og andre kvindelige fysikere (kandidater eller studerende på 2.delsniveau).
2. Sektionens formål er
 - at skabe et kontaktnet til udveksling af informationer og erfaringer mellem kvindelige fysikere
 - at synliggøre kvinder i fysik i Danmark,
 - at bidrage til en øget rekruttering af kvinder til uddannelse og forskning inden for fysik, bl.a. ved at identificere barrierer for kvinders karriere inden for fysik og at arbejde for fjernelse af disse
 - at udveksle erfaringer om former for undervisning, der kan fremme pigers/kvinders interesse for og udbytte af fysik samt øge deres selvtillid på området

Formålet søges især gennemført ved udgivelsen af et nyhedsbrev og ved afholdelse af møder og seminarer.

Fagligt Netværk er offentlig

3. Netværket oprettedes i december 1992 og blev ved foreløbig aftale en sektion under DFS i 1993. Rammerne for sektionen/Netværket formaliseres i 1994, jf §9.
4. De nødvendige midler til sektionens virksomhed tilvejebringes ved bevillinger fra DFS's bestyrelse samt direkte bevillinger fra fonde.
5. Sektionen (Netværket) ledes af en bestyrelse på 5-10 medlemmer, som vælges (evt. genvælges) af og blandt Netværkets medlemmer. Valg gælder fra en 1. januar for en toårig periode (se dog §9). Valgreglerne udarbejdes af sektionsbestyrelsen og godkendes af DFS's bestyrelse. Sektionsbestyrelsen vælger af sin midte en formand. Hvervet som medlem af sektionsbestyrelsen er ulønnet.



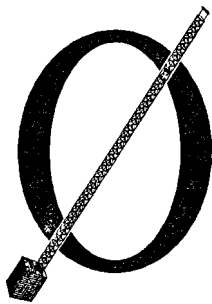
6. Netværkets bestyrelse leder sektionens anliggender med ansvar over for DFS's bestyrelse. Det påhviler især sektionsbestyrelsen:

- a) at påse, at sektionens vedtægter overholdes
- b) at føre en medlemsliste
- c) at fastsætte de nærmere retningslinier for sektionens virksomhed
- d) at udarbejde sektionens budget og regnskab
- e) over for DFS's bestyrelse at indstille DFS's repræsentanter i tilsvarende internationale sektioner eller netværk
- f) at rådgive DFS's bestyrelse med henblik på selskabets initiativer og aktiviteter, for så vidt de har tilknytning til sektionens område
- g) at holde løbende kontakt med andre foreninger eller organisationer, der har lignende interesseområder, herunder de tilsvarende netværk i de nordiske lande
- h) at holde DFS's bestyrelse informeret om sektionens aktiviteter.

Formanden indkalder til sektionsbestyrelsesmøde med mindst 14 dages varsel og skal gøre dette, såfremt mindst 2 sektionsbestyrelsesmedlemmer eller sekretæren (jf § 7) anmoder herom. Sektionsbestyrelsen er beslutningsdygtig, når mindst halvdelen af dens medlemmer er til stede. Beslutninger træffes ved simpel stemmeflerhed. I tilfælde af stemmelighed er formandens stemme afgørende. Om de af sektionsbestyrelsen truffne beslutninger udfærdiges et referat, der tilstilles sektionsbestyrelsesmedlemmerne.

7. Sektionsbestyrelsen kan på et vilkårligt tidspunkt vælge en sekretær. Sekretæren varetager de løbende opgaver i kontakt med formanden. Der kan meddeles prokura til sekretæren.
8. Sektionsbestyrelsen kan over for DFS's bestyrelse stille forslag om ændringer i sektionsvedtægten og, efter at have hørt medlemmerne, om nedlæggelse af sektionen.
9. Disse vedtægter træder i kraft efter godkendelse på Netværkets stiftende generalforsamling i Odense den 1. juni 1994. På denne generalforsamling vælges den første formelle bestyrelse for perioden frem til 1. januar 1996. I perioden fra netværkets start til denne generalforsamling, ledes sektionen af en midlertidig bestyrelse, jf Nyhedsbrev nr. 2 (1994).

VEDTÆGET



Ørsted-projektet

Danmarks første Satellit

Missionen

Hovedopgaven for Ørsted er at levere den mest nøjagtige opmåling nogensinde af Jordens magnetfelt i området mellem 550 km og 850 km over Jordens overflade. Samtidig vil Ørsted give den første globale kortlægning af feltet siden den eneste lignende mission, den amerikanske satellit MAGSAT, for 17 år siden. Ørsted bærer de mest nøjagtige instrumenter, magnetometre, stjerne kamera og GPS-modtager, der har været fløjet på satellitter til dato. Orienteringen af Ørsteds bane i forhold til retningen til solen er anderledes end for MAGSAT. Desuden vil banen drive, så alle retninger dækkes i løbet af de 14 måneder, der er den planlagte mindste levetid. Til at give en yderligere karakteristik af de elektromagnetiske forhold omkring Jorden bærer Ørsted desuden et sæt af partikeldetektorer, der skal måle strømmen af energirige ladede partikler.

Ørsted er en lille satellit (mikrosatellit). Den vejer kun 62 kg, og måler (bortset fra en 8 m lang udfoldelig mast) kun 34x45x72 cm. Den amerikanske rumfartsstyrelse NASA har tilbudt en gratis opsendelse af Ørsted som "secondary payload" sammen med en stor amerikansk militærsatellit, ARGOS. Det skal ske med en DELTA-II raket fra Vandenberg Basen i Californien, og forventes (med mere end 3 års forsinkelse) at finde sted i sommeren 1998. Ørsted indsættes i en let elliptisk (550 - 850 km højde) polær bane, hvilket svarer til en omløbstid på ca. 100 minutter.

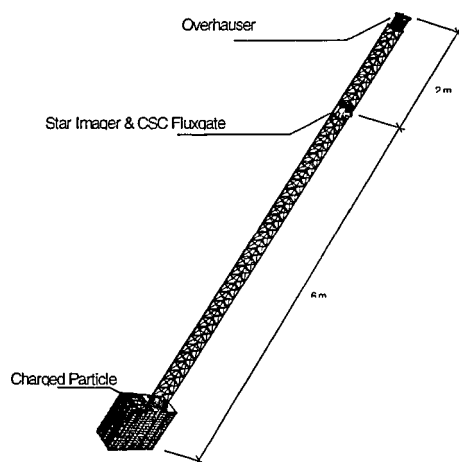
Instrumenterne

Ørsted har i alt fem videnskabelige instrumenter ombord. Tre af disse er anbragt på en 8 meter lang bom for at kunne arbejde uforstyrret af satellittens elektriske systemer.

CSC fluxgate magnetometer. Dansk Rumforsknings Institut (DRI) og Danmarks Tekniske Universitet (DTU) har i mange år arbejdet med at fremstille og anvende meget følsomme magnetometre. CSC vektor-magnetometeret består af en kugle med tre såkaldte fluxgates. De er udformet som kvadratiske spoler, der måler 25 gange 25 mm og er 8 mm tykke. Spolerne er anbragt, så der måles i tre retninger vinkelret på hinanden. Fluxgate sensorerne er fremstillet af det nye materiale, metalglas, som besidder en ganske særlig egenskab: "Krybningsinduceret magnetisk anisotropi", der gør det muligt at måle meget små magnetfelter, helt ned til 10 picoTesla.

Stjerne kamera. En måling med stor nøjagtighed af de tre vektorkomponenter i satellittens koordinatsystem har imidlertid ingen værdi, med mindre man også med meget stor præcision kan referere den målte retning til en nøjagtig fastlagt retning i Jordens (eller stjernernes) koordinatsystem. Sammen med CSC magnetometeret er til dette formål placeret et stjerne kamera.

Også dette instrument er udviklet og bygget på DTU. Ved en indbygget (on-board) billedanalyse af stjernehimlen leverer det hvert sekund retningen i rummet med mindre end 2 buesekunders nøjagtighed.



Overhauser magnetometer. Yderst på bommen sidder det såkaldte Overhauser-magnetometer. Dette instrument, der er baseret på magnetisk resonans, giver en meget sikker og nøjagtig absolut bestemmelse af magnetfeltets størrelse (men ikke dets retning). Dets hovedopgave er at give en absolut kalibrering af CSC magnetometeret. Det er bygget af LETI i Grenoble og er bekostet af den franske rumfartsstyrelse, CNES.

De to sidste instrumenter er placeret i kroppen af satellitten:

Partikeldetektorer. Et instrument baseret på et sæt af 6 "solid-state silicon surface barrier" detektorer skal måle fluxen af hurtige elektroner (0,03-1 MeV), protoner (0,2-30 MeV) og alfa-partikler (1-100 MeV) omkring satellitten. Det er udviklet og bygget på Danmarks Meteorologiske Institut (DMI)

Turbo-Rogue GPS modtager. Dette er et instrument til nøjagtig positionsbestemmelse af satellitten. Derudover kan det i perioder udnyttes som videnskabeligt måleinstrument til undersøgelse af tryk, temperatur og luftfugtighed i atmosfæren under satellitten. Det er bygget af Jet Propulsion Laboratory i Californien og er bekostet af den amerikanske rumfartsstyrelse, NASA.

Satellitten

Foruden de omtalte dansk udviklede instrumenter indeholder satellitten også en stor mængde dansk udviklet højteknologi. Projektet er blevet til i et omfattende samarbejde mellem industrivirksomheder, forskningsinstitutioner og universiteter. Danmarks største rumfartsvirksomhed CRI A/S har udviklet software til de to hovedcomputere i satellitten, ligesom de har stået for samling og test af satellitten og i det hele taget har projektledelsen og koordineringen af arbejdet på Ørsted. CRI driver også kontrolcenteret, hvorfra satellittens tekniske funktioner overvåges og der kan kommunikeres med satellitten i de korte tidsrum, hvor den overflyver en af de 3 danske jordstationer. Per Udsen Company har leveret den mekaniske opbygning af satellitten samt den meget specielle letvægtsmast på 8 meter, som har den stivhed, som sikrer, at de følsomme magnetfeltssensorer måler feltet i et veldefineret koordinatsystem.

De to computere, der styrer Ørsted, er fremstillet af Terma Elektronik A/S, som også har leveret strømforsyningen og dertil hørende kredsløb. Firmaet Innovision A/S har designet og testet batterierne til Ørsted, og endelig skal nævnes at Copenhagen Optical Company har udviklet og fremstillet den ekstremt lysfølsomme linse til stjernekameraet. Ålborg Universitetscenter har udviklet et kompliceret servosystem, som ved hjælp af strømme gennem tre på hinanden vinkelrette spoler i Jordens magnetfelt kan dreje hele satellitten. Dette sikrer dels optimal udnyttelse af solpanelerne og dels retningen af stjernekameraets linse, som ikke må pege ind i Solen.

Forskningen

Oprindelsen af Jordens magnetfelt blev af Einstein betragtet som et af de tre vigtigste uløste problemer i fysikken. Selv om vi i dag har en fornemmelse af de betingelser, som skal være til stede for at Jorden kan have et stærkt magnetfelt, er vi dog stadig langt fra at kunne formulere en egentlig fysisk model, som beskriver det målte magnetfelt og dets variationer. En af årsagerne hertil er, at vor viden om magnetfeltet er begrænset til målinger fra et begrænset antal observatorier på Jordens overflade samt en enkelt satellit for mere end 15 år siden. Da magnetfeltet er i stadig ændring, har vi længe ønsket en fornyet nøjagtig opmåling af Jordens magnetfelt.

Til udvikling af satellittens instrumenter samt til analysen af de indsamlede data er indgået et videnskabeligt samarbejde mellem flere danske universiteter og forskningsinstitutioner (Danmarks Meteorologiske Institut, Københavns Universitet, Danmarks Tekniske Universitet, Dansk Rumforsknings Institut, Ålborg Universitets Center). Dette samarbejde omfatter ca. 15 forskere. Efter at den tidligere projektleder og primus motor i projektet, Eigil Friis-Christensen, pr. 1 november startede som ny direktør på DRI, varetages den videnskabelige ledelse af projektet af Therese Moretto på DMI. Foruden koordineringen af den videnskabelige indsats i Danmark omfatter opgaven også koordineringen af det omfattende internationale samarbejde, som er planlagt med udenlandske forskningsinstitutioner.

Ørsted projektet har vakt stor interesse i den internationale forskningsverden. 50 forskergrupper fra alle verdensdele er udvalgt på baggrund af indsendte projektforslag til et internationalt forskerhold som vil få fri og øjeblikkelig adgang til data på lige fod med den danske forskergruppe. På DMI er endvidere med teknisk og økonomisk støtte fra ESA etableret det videnskabelige datacenter, som skal foretage den indledende bearbejdning af satellittens data og sørge for arkivering og distribution af den store mængde data.

Hovedfeltet

En opdateret, meget præcis model af Jordens **Hovedfelt** er det mest oplagte resultat fra Ørsted. Under normale betingelser stammer mere end 99 % af feltet ved Jordens overflade (af styrke ca. 50000nT) fra elektriske strømme produceret i Jordens flydende kerne ved en slags dynamo-effekt. Dette er Jordens Hovedfelt eller det indre felt.

De meget nøjagtige målinger fra Ørsted gør det muligt også at modellere nogle af de andre bidrag til Jordens magnetfelt. For eksempel det lille bidrag, kaldet **Skorpefeltet**, der kommer fra permanent magnetisme indfrosset i bjergarterne i Jordens skorpe.

Udover de for øjeblikket førende matematiske algoritmer til at uddrage modeller fra målingerne vil den danske Ørsted-forskningsgruppe bruge alternative algoritmer, udviklet af gruppen. Dermed kan man yderligere undersøge modellernes nøjagtighed og får ny viden om, hvordan modellerne og metoderne kan forbedres.

Sekular-variationen

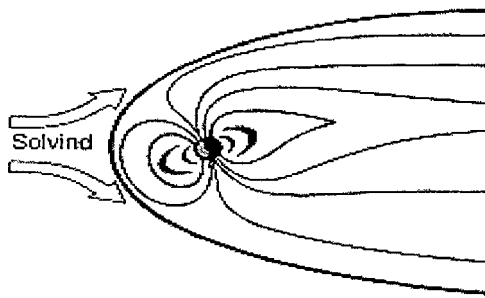
Det indre felt udviser små, langsomme variationer, kaldet **sekular-variationen** (af størrelsesorden 60nT/år men med store udsving i tid og sted).

Ved at sammenholde Ørsted- og MAGSAT-målingerne med målinger fra et globalt net af magnetiske observatorier for den mellemliggende periode fås for første gang en nøjagtig,

global beskrivelse af sekular-variationen. Det vil give helt ny information om bevægelserne i kernen, der vil være et uvurderligt værktøj til test og videreudvikling af modeller af dynamo-effekten.

Sol-Jord-Forbindelsen

Jordens magnetfelt virker som et skjold mod den strøm af magnetiseret plasma, kaldet **solvinden**, der konstant udspys fra solen. Der skabes en kometformet udhulning rundt om Jorden, kaldet **magnetosfæren**, hvor der kun er adgang for solvindens partikler tæt ved de magnetiske poler. Samtidig deformeres Jordens magnetfelt mere eller mindre alt efter hvor



kraftig solvinden er. Deformationerne stammer fra strømsystemer i magnetosfæren og ionosfæren, den øverste ioniserede del af Jordens atmosfære. De er kraftigst i de polære områder, hvor de er nært relateret til forekomsten af Nordlys, men varierer meget i styrke og form dels styret af Solens aktivitet og dels af indre forhold i magnetosfæren og atmosfæren. Uafhængigt af solvinden driver også atmosfæriske vinde som følge af

termiske bevægelser og tidevandseffekter et ionosfærisk strømsystem, der er kraftigst omkring ækvator. Bidraget fra alle disse strømsystemer kaldes under et **det Eksterne Felt**.

Det Eksterne Felt

En kortlægning af de magnetosfæriske og ionosfæriske strømsystemer er en vigtig nøgle til at få fastlagt de fysiske processer, der overfører energi fra solvinden til Jordens magnetosfære og videre ned til ionosfæren og atmosfæren. Med Ørsted fås for første gang præcise målinger af det eksterne felt i alle retninger i forhold til solen. Nye algoritmer til herudaf at uddrage modeller af strømsystemerne er udviklet i den danske gruppe.

En fuld tredimensional beskrivelse af systemerne og deres dynamik kan dog kun opnås ved at kombinere satellitmålinger med målinger fra Jorden. Et vigtigt bidrag til det fulde billede er også Ørstedes målinger af den energirige partikelstråling. Den danske gruppe er internationalt anerkendt for sin udforskning af den polare øvre atmosfære baseret både på magnetiske og andre observationer fra Jorden. Med Ørsted målingerne tilføjes denne forskning en ny, lovende dimension.

Finansiering

Udover de omtalte bidrag fra NASA, USA (opsendelse), CNES, Frankrig (Overhauser magnetometer), ESA (Science Datacenter) og deltagelse i forskningen fra mange lande er projektet, der totalt kommer til at koste ca. 150 millioner kroner, finansieret af den danske stat som et fælles projekt mellem Erhvervsministeriet, Forskningsministeriet og Trafikministeriet.

Therese Moretto, December 1997

Yderligere information om projektet på www.dmi.dk/projekter/oersted/



Niels Bohr Institut, Ørstedes Laboratorium
Kirstine Berg-Sørensen
Universitetsparken 5
2100 København Ø

Forskningsministeren

Bredgade 43
1260 København K

Tlf 3392 9700
Fax 3311 2551
Internet min@fsk.dk
X.400 S=min; P=fsk; A=dk400; C=""
Homepage www.fsk.dk

- 8 DEC. 1997

Kære Kirstine Berg-Sørensen,

Tak for din henvendelse på vegne af netværket Kvinder i Fysik. I fremlægger fem forskellige perspektiver for, hvad der bør gøres for at øge antallet af kvindelige forskere. Det er helt tydeligt, at I har drøftet problemstillingen grundigt, og at I er ganske enige i, at der skal gøres et eller andet for at få flere kvinder i specielt naturvidenskabelig forskning. Det er så måden der er uenighed om. Og hvor er det dog inspirerende at modtage jeres brev. Det afspejler en frugtbar og konstruktiv debat.

Jeg er helt enig i, at det er nødvendigt at der kommer flere kvindelige forskere. Jeg forstår også, at nogle af jer har forbehold for særlige tiltag for kvindelige forskere. Men nu er det engang sådan, at nepotisme ikke forsvinder af sig selv, og det kan heller ikke forventes at en forskningsledelse ændre adfærd fra den ene dag til den anden. Derfor mener jeg, at der må tages konkrete initiativer, der dels sikrer fortsat fokus på ligestilling i forskning i årene fremover og dels sikrer øget ligestilling i forskningsverdenen.

Velmenende henstillinger har hidtil ikke løst problemerne. Derfor har jeg netop fremlagt en 11 punkt plan på en konference på Aalborg Universitet, hvor jeg i øvrigt var meget glad for at Kvinder i Fysik var repræsenteret. 11 punkt planen er mit bud på, hvor der skal sættes ind for at øge ligestillingen. Udførelsen af den er i høj grad afhængig af netværk og pressionsgrupper som jeres, der stædigt fastholder ligestilling som et tema på dagsordenen. Til jeres orientering vedlægger jeg ti eksemplarer af "Kvinder Kvalitet Forskning", hvor jeg fremlægger 11 punkt planen.

Med venlig hilsen

Jytte Hilden